

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

La Quaresma, una invitació a millorar la salut interior

La Quaresma arriba cada any com una porta oberta a la renovació personal i espiritual. Lluny de ser només un període de privacions, se'ns presenta com una oportunitat d'actuació en el nostre interior, una ocasió de veritable sanació, una oportunitat per aturar-nos, per escanejar el nostre interior i comprovar l'estat del nostre cor i recuperar així la plenitud de la nostra vocació de fills de Déu i de la nostra vida cristiana, per tant.

Els cristians vivim en aquest món una lluita constant, un combat diari, i Jesús va voler experimentar també aquesta lluita i ser temptat. En el moment actual, les dificultats i els obstacles que se'ns presenten són evidents i persistents. Les temptacions modernes poden ser no només el món, el dimoni i la carn com es deia abans, sinó versions més actualitzades de les temptacions de sempre: el desig de diners, l'ànsia de poder i de domini, el control del pensament i dels sentiments, l'individualisme,

l'èxit fàcil, viure amb superficialitat. Són temptacions que sovint ens allunyen de Déu, de nosaltres mateixos i dels altres. Aquestes forces ens poden fer perdre l'equilibri, empobrint la nostra salut interior, tancant-nos en nosaltres mateixos i dificultant la nostra capacitat d'estimar i servir.

El papa Lleó, en la seva proposta per a la Quaresma, ens convida a unes actituds que ens poden ajudar, que poden ser medicinals per a la nostra salut espiritual: escoltar i practicar el dejuni. Escoltar els altres, sobretot la Paraula de Déu, el que ell ens diu a través de la Sagrada Escrip-tura però també en els esdeveniments de la vida. I el dejuni encara que amb una mirada nova: abstenir-nos, sobretot, de paraules que poden fer mal, diu el Papa, de judicis, de parlar malament dels qui són absents. Aquest «dejuni de paraules nocives» ens empeny a ser més conscients de com parlem i de l'impacte que tenim en els altres.

En aquest camí, el papa Lleó ens diu també que l'amabilitat esdevé fonamental. Cuidar la manera com ens relacionem i sembrar petits gestos d'amor i respecte pot transformar profundament la qualitat de la nostra vida cristiana i fer més agradable la dels que ens envolten. Sovint, són aquestes petites accions —una paraula amable, una mirada comprensiva, un silenci respectuós, un somriure, una mà estesa per ajudar— les que poden donar llum i sentit a la nostra vida i a la dels germans.

Així doncs, la Quaresma és una crida a viure amb més plenitud i autenticitat, a viure amb veritable salut espiritual, superant els obstacles que ens separen dels altres i de Déu. Si cada dia fem l'esforç de cultivar l'amabilitat, no per quedar bé, no per que som educats, sinó per estimació sincera, la nostra comunitat cristiana esdevindrà un espai de salut, d'alegria i d'esperança compartida.

ENTREVISTA

Avançar sinodalment

ENRIC TERMES

Després de la publicació del *Document final* i el camí cap a una Assemblea eclesial l'any 2028, Mn. Enric Termes, responsable de la fase d'implementació del Sínode a l'arxidiòcesi de Barcelona, apunta en quin punt ens trobem: «som en el moment de rebre les indicacions sorgides en el Sínode i veure com es tradueixen i concreten en la realitat eclesial de cada diòcesi, parròquia, moviment... en connexió i interacció amb la seva vida concreta i els reptes que tenen plantejades».

Per què la sinodalitat és el futur de la nostra Església?

La sinodalitat ja és present des de l'origen de l'Església, com ho podem descobrir en el relat de l'assemblea de Jerusalem (Ac 15), i ha acompanyat amb vivesa la seva marxa. El baptisme és el fonament de la vida cristiana, perquè ens introdueix a tots en el do més gran: ser fills de Déu. Tots caminem amb el Crist i cap al Regne de Déu, en la varietat de vocacions i ministeris, i la sinodalitat ajuda a expressar en l'escolta mútua, el diàleg, el discerniment comunitari, la formació del consens.

Hi ha dificultats en aquest camí?

En la vida sovint hem de desaprendre per aprendre. En el camí de la sinodalitat també hem de desaprendre maneres de fer i de pensar ben arrelades, tant en preveres com en laics, i això costa. Aprendre a escoltar i valorar totes les veus demana un esforç, l'esforç de qui li costa escoltar i l'esforç de qui ha de descobrir que la seva veu és important i imprescindible.

Per què ha de ser clau la missió dels laics?

El *Document final* ens recorda que la primera tasca de laics i laiques és impregnar i transformar les realitats temporals amb l'esperit de l'Evangeli. A partir d'aquesta presència poden ajudar a traspuar-hi que l'escolta mútua i el diàleg són bàsics en un món complex i ple de tensions; i, d'altra banda, poden ser un altaveu del que es viu en el context més proper en les comunitats cristianes.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Brots verds de fe entre els joves

Enmig d'una societat on sembla que la fe s'apaga comencen a sorgir nous signes de vida. El pare Javier García, sacerdot de l'arxidiòcesi de Santiago de Compostel·la, els anomena «brots verds». I té raó. En molts joves, fins i tot en aquells que van créixer lluny de l'Església, avui es desperta un desig profund de sentit, de trobada i de veritat.

«Sí, hi ha brots verds», repeteix aquest sacerdot que fa anys que acompanya grups juvenils i promou l'anomenat primer anunci: el descobriment personal de Jesucrist viu. No es tracta només de fer activitats o trobades, sinó de propiciar una veritable trobada amb el Senyor. «L'important no és arribar a moltíssima gent —diu—, sinó despertar els batejats».

En els darrers anys, aquest despertar es fa visible en noves formes d'evangelització: adoracions nocturnes, grups de pregària, missions urbanes o cursos que obren espais de diàleg i d'escolta. Joves que conviden altres joves, que descobreixen l'alegria de creure i la comuniquen amb naturalitat. En ells no hi ha rutina, sinó foc; no hi ha obligació, sinó gratitud.

També, arreu de Catalunya, floreixen aquests signes d'esperança. Joves que es reuneixen cada mes a l'adoració de *Nightfever* organitzada per la pastoral de joves, grups que comparteixen la fe als cursos *Alpha Jove* o a les convivències d'*Effetà* organitzades per les parròquies, grups de joves de parròquies... L'alegria de creure torna a ser contagiosa.

La pastoral juvenil de la diòcesi, juntament amb tantes comunitats i moviments, ofereix espais on els joves poden pregar, servir i trobar-se. Enmig del soroll, descobreixen el silenci que els escolta. A la ciutat que té un ritme trepidant, aprenen a aturar-se davant del Senyor. A l'Església, hi troben una llar.

Aquests brots verds encara no són un bosc, però anuncien que la terra no està seca. Allà on un jove resa, perdona o es lliura al servei dels altres, l'Evangeli torna a florir. I potser aquesta és la millor bona notícia: que Déu continua actuant, discretament, en el cor dels joves que es deixen trobar per Ell. «L'esperança no defrauda» (Rm 5,5).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Vivir y cultivar la amistad con el Señor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En las audiencias generales de este año, el Santo Padre ha iniciado un ciclo de catequesis dedicadas al Concilio Vaticano II. Asamblea ecuménica que «ha redescubierto el rostro de Dios como Padre que, en Cristo, nos llama a ser sus hijos», y, añade, recordando unas palabras del papa Francisco, que nos ayuda a «volver a dar la primacía a Dios, a lo esencial, a una Iglesia que esté loca de amor por su Señor y por todos los hombres que Él ama».

León XIV, al profundizar en la Constitución dogmática *Dei Verbum*, destaca que «Dios habla a los hombres como amigos. Jesucristo transforma radicalmente las relaciones del ser humano con Dios. Nuestro vínculo con Él consiste en una relación dialógica

de amistad, cuya única condición es el amor».

Si siempre sabemos y confesamos que Dios nos ama con ternura y que, a pesar de nuestra frágil condición, en Jesús «nos hace hijos y nos llama a hacernos semejantes a Él», es particularmente enriquecedor que lo hagamos en la Cuaresma recién iniciada. «Estamos llamados a vivir y cultivar la amistad con el Señor». Oración litúrgica, comunitaria y tiempos serenos de oración personal; de escucha, de silencio y de intimidad del corazón.

Que María nos ayude en nuestro camino de ser cada día más, y más plenamente hijos mediante nuestra comunión cada vez más profunda con Cristo. (cfr. Audiencia General 11.10.22 y 7,14-01.26).

Lectures de la missa diària i santoral

23. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / SI 18 / Mt 25,31-46]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / SI 33 / Mt 6,7-15]. Sant Modest (s. V), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí.

25. ■ Dimecres [Jo 3,1-10 / SI 50 / Lc 11,29-32]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nazianze; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Asparicio, rel.

26. ■ Dijous [Est 14,13-5.12-14 / SI 137 / Mt 7,7-12]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).

27. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / SI 129 / Mt 5,20-26]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / SI 118 / Mt 5,43-48]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468). Sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

1. ■ † Diumenge vinent, II diumenge de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 12,1-4a / SI 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Sant Rosend (Salas, 907- Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antoni-na, mrs.

DIUMENGE I DE QUARESMA

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «¿Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?». La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem». La serp digué a la dona: «No moriréu pas! Déu sap que, si un dia en menjàveu, se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal». La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

Salm responsorial (50)

R. *Compadriu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*
Compadriu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Ara reconec les meves faltes, / tinc sempre present el meu pecat. / Contra vós, contra vós sol he pecat, / i he fet el que és dolent als vostres ulls. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llanceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Obriu-me els llavis, Senyor, / i proclamaré la vostra lloança. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19) (Versió abreujada)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar.

Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va impear la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans». Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".»

Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Escriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres"». Jesús li contestà: «També diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores». Llavors li diu Jesús: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs! L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol"». Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

Lectura del libro del Génesis (Gén 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre de arcilla del suelo, sopló en su nariz un aliento de vida, y el hombre se convirtió en ser vivo. El Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos de ver y buenos de comer; además, el árbol de la vida, en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal.

La serpiente era el más astuto de los animales del campo que el Señor Dios había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Cómo es que os ha dicho Dios que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer respondió a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; solamente del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, bajo pena de muerte"». La serpiente replicó a la mujer: «No moriréis. Bien sabe Dios que cuando comáis de él se os abrirán los ojos y seréis como Dios en el conocimiento del bien y del mal.»

La mujer vio que el árbol era apetitoso, atrayente y deseable, porque daba inteligencia; tomó el fruto, comió y ofreció a su marido, el cual comió. Entonces se les abrieron los ojos a los dos y se dieron cuenta de que estaban desnudos; entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor: hemos pecado.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa, / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Pues yo reconozco mi culpa, / tengo siempre presente mi pecado: / contra ti, contra ti solo pequé, / cometí la maldad que aborreces. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Señor, me abrirás los labios, / y mi boca proclamará tu alabanza. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,12-19) (Versión abreviada)

Hermanos:

Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, así la muerte pasó a todos los hombres, porque todos pecaron.

Por el delito de un solo hombre comenzó el reinado de la muerte, por culpa de uno solo. Cuanto más ahora, por un solo hombre, Jesucristo, vivirán y reinarán todos los que han recibido un derroche de gracia y el don de la justificación. En resumen: si el delito de uno trajo la condena a todos, también la justicia de uno traerá la justificación y la vida. Si por la desobediencia de uno todos se convirtieron en pecadores, así por la obediencia de uno todos se convertirán en justos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes.» Pero él le contestó, diciendo: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios".»

Entonces el diablo lo lleva a la ciudad santa, lo pone en el alero del templo y le dice: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Encargaré a los ángeles que cuiden de ti, y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios".»

Después el diablo lo lleva a una montaña altísima y, mostrándole los reinos del mundo y su gloria, le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras.» Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto".» Entonces lo dejó el diablo, y se acercaron los ángeles y le servían.

COMENTARI

Conversió / home nou

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

El propassat dimecres, 18 de febrer, va ser Dimecres de Cendra. Vam començar l'itinerari quaresmal que ens portarà a la Pasqua, guiats per l'exemple i la Paraula de Jesucrist. La Quaresma és, abans que res, temps de retorn a Déu i als homes; temps de conversió: **almoïna, dejuni i oració**. Les tres actituds clàssiques de la Quaresma.

El primer diumenge de Quaresma —avui—, cada any, contemplem les temptacions del diable a Jesús. Se'ns parla de les proves i la transformació de l'home. En les temptacions trobem una «escenificació espiritual». En cadascuna de les tres temptacions el Senyor respon al diable amb cites del Llibre del Deuteronomi: *L'home no viu només de pa, viu de tota paraula que surt de la boca de Déu* (8,3); *Donarà ordre als seus àngels i et duran a les palmes de les mans* (6,16) i *Adora al Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol* (6,13). El diable vol de Jesús espectacle, prestidigitació, jocs de mans per divertir a la gent. Res més lluny de Jesús! Les aparences enganyen! El pa segur, al preu que sigui, lliga els homes i els fa esclaus del qui té i remena les cireres. L'esperit cristià és de llibertat. La Quaresma enfronta l'Esperit contra l'esperit, el bé contra el mal, el prestigi, l'impressionari, l'ambició contra la humilitat, la senzillesa i l'autenticitat. L'itinerari quaresmal desvetlla l'home en conflicte amb ell mateix amb vista a construir la seva personalitat sota l'emparedat de la paciència de Déu, que espera la victòria pasqual amb una humanitat nova.

Dejú, silenci, lluita, prova, adoració, solidaritat i oració, no són un fi sinó mitjans i camins. La fi és la Pasqua. Al cor de la Pasqua trobem la victòria, la Paraula, el pa i l'aigua. El desert no és exclusivament un lloc terrible. La tradició d'Israel i la cristiana veuen en el desert un lloc privilegiat per trobar Déu, per conèixer millor els plans divins en la soledat i el risc. Un desafiament a la nostra vida de fe. La temptació de la seguretat, la vida còmoda, el propi profit, el poder amb què sotmetre els altres, servir però no servir, són les temptacions per rebutjar i fer propi el compromís quaresmal de construir l'home nou amb l'ajuda de Déu.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 23 de febrer, a les 11 h. Recés de Quaresma per al clergat diocesà al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès. Predica Mn. Joan Solé, vicari general de Girona.

Divendres 27 de febrer - diumenge 1 de març. Pelegrinatge dels seminaristes de Catalunya a Roma i audiència amb el Sant Pare.

Divendres 27 de febrer - diumenge 1 de març. Trobada internacional de Life Teen a Montserrat.

Diumenge 1 de març - divendres 6 de març. Exercicis espirituals per a preveres a Caldes de Montbui, predicats per l'arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives, bisbe emèrit d'Urgell.

Diumenge 1 de març, a les 11 h. Missa amb les entitats andaluses de Terrassa a la Catedral.

brer va tenir lloc a la seu de Càritas diocesana de Sabadell la reunió dels delegats i responsables de Migració i Interculturalitat de la Tarraconense, presidida pel bisbe Xabier Gómez de Sant Feliu de Llobregat. La trobada, que va servir per compartir el treball que es duu a terme a cada diòcesi i estudiar noves iniciatives i recursos comuns, es cloqué amb un dinar de germanor entre tots els participants.

Exercicis espirituals de joves a Caldes de Montbui. Entre els dies 13 i 15 de febrer, la Delegació de Joventut ha organitzat uns exercicis espirituals per a joves a Caldes de Montbui. En aquesta ocasió els ha predicat

l'arquebisbe Joan-Enric Vives, bisbe emèrit d'Urgell.

Cloenda de la Setmana del Matrimoni a Terrassa. Diumenge 15 de febrer va tenir lloc al col·legi Pureza de Maria de Sant Cugat del Vallès la trobada diocesana de famílies, organit-

zada per la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar amb motiu de la Setmana del Matrimoni. La jornada, amb Eucaristia presidida pel bisbe Salvador i tallers per a famílies en diverses situacions, va cloure uns dies d'activitats a les parròquies de la diòcesi i finalitzà amb la benedicció de les famílies i la renovació del seu enviament a la societat.

A més a més...

Nou horari del Santuari de la Mare de Déu de la Salut. Els mesos de novembre, desembre, gener i febrer es pot visitar de dilluns a divendres de 10 a 14 h, i dissabtes i diumenges de 9.30 a 17.30 h. La Santa Missa se celebra tots els diumenges i festius de precepte a les 10.30 h, acabant amb el cant de la *Salve*, i hi ha confessions mitja hora abans de la Missa.

XI Jornada Apostolat Seglar de Catalunya. Tindrà lloc a Lleida, el dissabte 28 de febrer, de 10 a 17 h. La jornada convida a assistir-hi a tot el laïcat i respon als grans reptes del laïcat diocesà del 2020.

Notícies

Reunió de responsables de Migració i Interculturalitat de la Tarraconense a Sabadell. Dissabte 14 de fe-

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

La Cuaresma: una invitación a mejorar la salud interior

La Cuaresma llega cada año como una puerta abierta a la renovación personal y espiritual. Lejos de ser sólo un período de privaciones, se nos presenta como una oportunidad de actuación en nuestro interior, una ocasión de verdadera sanación, una oportunidad para detenernos, para escanear nuestro interior y comprobar el estado de nuestro corazón y recuperar así la plenitud de nuestra vocación de hijos de Dios y de nuestra vida cristiana, por lo tanto.

Los cristianos vivimos en este mundo una lucha constante, un combate diario y Jesús quiso experimentar también esta lucha, quiso experimentar la tentación. En el momento actual, las dificultades y obstáculos que se nos presentan son evidentes y persistentes. Las tentaciones modernas pueden ser no solo el mundo, el demonio y la carne como se decía antes, sino versiones actualizadas de las tentaciones de siempre: el deseo de dinero, el ansia de poder y de dominio, el control de la mente y de los senti-

mientos, el individualismo, el éxito fácil, vivir con superficialidad. Son tentaciones que a menudo nos alejan de Dios, de nosotros mismos y de los demás. Estas fuerzas pueden hacernos perder el equilibrio, empobreciendo nuestra salud interior, encerrándonos en nosotros mismos y dificultando nuestra capacidad de amar y servir.

El papa León, en su propuesta para la Cuaresma, nos invita a unas actitudes que pueden ayudarnos, que pueden ser medicinales para nuestra salud espiritual: escuchar y practicar el ayuno. Escuchar a los demás, sobre todo la Palabra de Dios, lo que Él nos dice a través de la Sagrada Escritura, pero también en los acontecimientos de la vida. Y el ayuno, aunque con una mirada nueva: abstenernos, sobre todo, de palabras que pueden hacer daño, dice el Papa. Abstenernos de juicios, de hablar mal de quienes están ausentes. Este «ayuno de palabras nocivas» nos empuja a ser más conscientes de cómo hablamos y del impacto que tenemos en los demás.

El papa León nos dice también que la amabilidad es fundamental. Cuidar la forma en que nos relacionamos y sembrar pequeños gestos de amor y respeto puede transformar profundamente la calidad de nuestra vida cristiana y hacer más agradable la de los que nos rodean. A menudo, son estas pequeñas acciones —una palabra amable, una mirada comprensiva, un silencio respetuoso, una sonrisa, una mano extendida para ayudar— las que pueden dar luz y sentido a nuestra vida y a la de nuestros hermanos.

Así pues, la Cuaresma es una llamada a vivir con mayor plenitud y autenticidad, a vivir con verdadera salud espiritual, superando los obstáculos que nos separan de los demás y de Dios. Si cada día hacemos el esfuerzo de cultivar la amabilidad, no por quedar bien, no porque somos educados, sino por estimación sincera, nuestra comunidad cristiana se convertirá en un espacio de salud, de alegría y de esperanza compartida.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

